

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๕๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเทศบาล

พ.ศ. ๒๔๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีแห่งเทศบาลทุกเทศบาลที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นครบหนึ่งปีแล้ว ซึ่งเป็นเหตุให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ในท้องถิ่นนั้น ๆ พ้นจากตำแหน่งและ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๖

หน้าตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับอำนาจหน้าที่ของกำนัน และผู้ใหญ่บ้าน บรรดาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ เท่าที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พระพุทธศักราช ๒๔๘๖ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕

(๒) อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ ข้อ ๑ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๖

พลโท บ. เทพหัสดิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๖

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แล้ว มาตรา ๔ ๑ ของพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะออกกฎกระทรวง กำหนดขอบเขตของอำนาจหน้าที่ให้นายกเทศมนตรีและเทศมนตรี ระเบียบหน้าที่อย่างเดียวกับอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ เพื่อประโยชน์ในการ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนภายในเขตเทศบาล.